

Intet bestemme med Hensyn til Indlandet, førend en statsretlig Bestemmelse derom er vedtagen, og en saadan findes ikke i Budskabet med Hensyn til Londonertractaten. En statsretlig Bestemmelse kommer ikke tilstede, fordi Noget optages blandt de almindelige folkeretlige Bestemmelser i en Tractat, tværtimod kommer den folkeretlige Bestemmelse ikke til Virkelighed, saalange en statsretlig Bestemmelse ikke er kommen tilstede. I dette Tilfælde ville de folkeretlige Bestemmelser alene ingen Betydning have, undtagen ialtfald forsaavidt, at de kunde benyttes som Middel til at frænte og tilintetgjøre Folkets Ret.

Da jeg idag aldeles uforberedt har maattet udtale mig om Sagen, maa jeg forbeholde mig, om fornødent gjøres, at fuldstændiggjøre, hvad jeg her har sagt; jeg har kun fremsført disse Ord for muligen at forberede Forslag til 2den Behandling.

Premierministeren: Jeg var ikke istand til at høre det Foredrag, som den ærede Taler, der nu satte sig, har holdt; der var ogsaa Noget af det, jeg hørte af hans Foredrag, som jeg maaffee ikke rigtigt har opfattet, ligesom der ogsaa var adskilligt, som forekom mig at være Sagen aldeles uvedkommende. Det, i Anledning af hvilket jeg vil tage Ordet, er Begyndelsen af den ærede Talers Foredrag, idet han nemlig yttrede, at vi endnu ikke vare komne nogen Vel til at faae en fælleds Arvelov, at Veien dertil vel vilde banes ved, at Rigsdagen vilde antage det kongelige Budskab,

men at Maalet ikke opnaaedes derved, at Kongelovens Arvefølge ophævedes. Jeg maa derved bemærke, at det forekommer mig at ligge saavel i det kongelige Budskab som i de Forhandlinger, der navnlig fra Ministeriets Side ere førte, at det er Kongens Hensigt ved en Lov at indføre en fælleds Arvegang for hele Monarchiet. Denne Arvegang behøver, med Hensyn til Danmark, Rigsdagens Samtykke, i Overensstemmelse med den 4de § i Grundloven; men i de øvrige Statsdele vil Kongen indføre den af sin Magtfuldkommenhed, esterdi der ingen Ret er, der taler derimod, og efter som det er Noget, som Rigets Sammenhold uomgængeligt fordrer, og som stæer i Kraft af den Garantie, som Kongen har været saalykkelig at erholde ved de fornemste Magters Vedtagelse. Jeg troer nemlig, at, naar Rigsdagen blot vil gjøre, hvad der stæer i dens Magt, ville vi om meget kort Tid have en fælleds Arvelov for hele Monarchiet, der, om den endogsaa vil kunne anfægtes med nogle theoretiske Grunde, dog vil stæe fast baade som stemmende med hele Statens Vel, der fordrer den som uomgængelig fornøden, og som hjemlet ved en tilstrækkelig Magt. Jeg troer saaledes ikke, at der fra den Side kan være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Budskabet. Iøvrigt skal jeg forbeholde mig, naar den ærede Talers Foredrag er blevet trykt, og isærdeleshed, naar han stiller de Forslag, som jeg maa antage at han agter at stille, nærmere at gaae ind derpaa.